

Жрецитъ чакаха до кладата, за да направятъ великото жертвоприношение преди потеглянето на войската и народа въ неизвестния пжтъ.

Великиятъ жрецъ Табу заповѣда да донесатъ предъ хана голѣмо вързано куче.

— Велики хане, сине Кубратовъ, разсѣчи това куче и го изгори на кладата, за да омилоставишъ боговетъ да ти помогнатъ въ новото дѣло. Ханъ Аспарухъ извади кривата си кжса сабя и съ единъ замахъ разсѣче вързаното животно.

— Както тече кръвта на това куче, така да тече и моята, ако не бжда вѣренъ на своя народъ и не го изведе на сигурно и безопасно мѣсто! — съ развълнуванъ и тържественъ гласъ извика великиятъ ханъ и хвърли разсѣченото жертвено куче въ пламъцитъ на кладата.

Буйниятъ огънь скоро обърна жертвата на прахъ и димъ. Докато слънцето се издигаше високо въ ясното и свѣтло небе, буйнитъ пламъци полека загасваха. Най-после останаха да тлѣятъ едритъ червени вжглени.

— Готови за пжтъ! — даде заповѣдъ ханъ Аспарухъ.

Командата се поде отъ военачалниците и стигна до последния войникъ. Половината конница потегли напредъ, а следъ нея тръгна ханътъ съ

великитъ боили. Другата половина Остана докато преминаха многобройнитъ колиследъ което потегли и тя.

Великиятъ ханъ Аспарухъ поведе своята орда къмъ великата рѣка Дунавъ.

*

Минаха нѣколко години. Въ Цариградъ се разтревожиха. Дошлитъ бързоходци съобщиха на новия императоръ Константинъ Погонатъ:

— Горе на северъ, между Дунавъ и Черно-море, едно племе се разположи въ станъ и завладѣ цѣла Северна Добруджа. Ний не можахме да имъ попрѣчимъ, защото нѣмахме тамъ войски. А и славянитъ, които се бѣха задължили да пазятъ границата, нищо не направиха. Напротивъ, тѣ станаха тѣхни съюзници и приятели.

Императорътъ се навжси и ядосано каза:

— Това сж българитъ, които моятъ предшественникъ Констансъ настани горе на наша земя ужъ да бранятъ границата, но азъ нѣма да ги остава, ще ги пратя тамъ, отдето сж дошли. Азъ самъ ще поведе войскитъ въ бой срещу българитъ.

Въ тъмната нощъ, на нѣколко мѣста между дветъ устия на рѣката, се промъкваха групички отъ по нѣколко конника. Тъмнината не имъ прѣчеше. Тѣ познаваха добре твърдитъ пжтечки изъ блатиститъ мѣс-